

شهنوم

هونراوهی (12)

خمی که ابروی شوخ تو در کمان انداخت

کهوانهییکی برۆی تو له ژبی کهوانی خست
به رهو محانجی منی پیری نیوه گیانی خست
به مهستی و عههقاوی چ کاتی چوو یهته باغ
که ناوی روومهتت ناوری له نهرخهوانی خست
به ناز و عیشوه که نه رگیس چهلیکی خوی رانا
ههزار فیتنه دوو چاوت له نیو جیهانی خست
گولی سهمن که خهک نیسههتی به رووی تودا
به هوی سهبا گلی شهرمی له جی دوانی خست
به مهستی چوومه چهمن دوی شهوی که خونچه دی
منی له حاندی دهمی تو له نیو گومانی خست
ونهوشه په رچهمی خوی بادهدا و گری که سهبا
ههوالی زولفتی هینا وهسه زمانی خست
منیکی پیر و به پاریز و دوور له موتریب و مهی
ئهوینی بهچکه موغانم رهگهل نهوانی خست
ئهوا به ناوی مهیی سوور دهشومهوه خه رهم
بهشی نهزل نهوی پیدام، نههم له شانی خست
خه بهر له بوونی دوو عالم نهبوو که ئولفهت بوو
زهمانه تهرحی ئهوینی بهلمو زهمانی خست
خومار و مهستی خهت و خالی توم و پیم سهیره
که کئی به کام قهلم نهو نهخشی وا جوانی خست
دهبی خهستنی حافز له مهستیا بووبی
که دهستی حهق له شهرابی دژی خهمانی خست

حافزی حهقیقی

